

עם גמר סלילת הכביש (המשך)

אח העבודה בצעה המחלקה לעבודות ציבוריות (מ.ע.צ.) היא השתמשה במכונותיה הגדולות והמשוכללות ביותר וגברה את על אף הפרעות הגשם ולמרות שבאותם הימים מרבית מגויסות לחיקון כבישי הנגב שניזוקו משפונות.

מלבד הנהיגה בטרקטורים הגדולים היתה כאן "עבודת ידיים" מעטה ביותר. מאז הימים כאשר ותיקי גבעת-חיים סללו את הכבישים בעמק ובמפרץ חיפה, ואף מאז שעבדנו בכביש חיפה - חל-אביב (מי עוד זוכר שכביש זה פעם לא היה ונסלל רק במחצית השניה של שנות השלושים?) השתנתה השיטה מיסודה: אין כבר ניפוץ אבן-דבש ואין כבר סילול ה"סוליינג" כיסוד, ואין כבר שכבות של חצץ וכד'.

אחרי ייסוד התואי שופכים 2 שכבות של כורכר וכובשים כל שכבה. על אלה כבר מפזרים זיפות ראשון ובסוף שופכים שכבה של 8 ס"מ אספלט-בטון חם - 280 מעלות - אותה דוחסים במכונה בכת אחת בכל רוחב הכביש וכובשים אותה כשהיא עודנה חמה. זהו תהליך העבודה בכבישים הגדולים ביותר כגון חיפה - חל-אביב, ובאותו תהליך סללו גם את הכביש שלנו.

לכן מובן כי הכביש הוא חזק ומחאים לכל כלי רכב ואף לכבדים ביותר. לעומת זאת הוא אינו מתאים לטרקטורים על שרשרות אשר עלולים להרוס אותו לחלוטין אפילו בהציה חד-פעמית. ישנה אפשרות להגיע לכל שדה ולכל מקום במשק מבלי להשתמש בכביש או לחצותו, וכל נגיעה בכביש ע"י טרקטור שרשרות היא אסורה בתכלית האיסור.

אין צורך להסביר כאן עד כמה הכביש מקל על נסיעה והליכה - הוא כאילו מקרב שטחים ומכניס. יש גם לציין כי הצלחנו לשמור על שדרת עצי האקליפטוס ושהכביש החדש משתלב יפה בתמונת הנוף והופך איזור שלם "מתורבת" יותר.

מעתה אנו אחראיים לנקיון הכביש ולהחזקתו. נאחל לעצמנו במהרה כבישים נוספים לענפי החצר ולשכונות המגורים.

א.נ.

ב ח ק ל א ו ת

על ענפי המשק בקיצור נמרץ

פ ר ד ס - טיימנו את קטיף הושינגטון עם יבול של 119 טון, כשההערכה היתה 100 טון; קטפנו כ-25 טון לזמון, קרוב ל-20 טון אשכוליות, ואנו בעיצומו של קטיף השמוטי. בסה"כ ירדו כבר כ-220 טון פרי, כרבע מהיבול המסוער.

א ב ו ק ד ו - גמרנו את קטיף הזן אטינגר, והיבול היה 6 טון, בהתאם להערכה. היה לנו מזל, וכל הפרי מהעצים הגבוהים האלה ירד לפני הסערה. הזן השני להבשלה, הפוארטה, העצים שלו נמוכים ולא סבלו ביותר. השבוע כבר קטפנו ממנו 2 טון. הסערה פגעה קשה בזנים המאוחרים, ביחוד בנבל. נשר פרי ונשברו עצים. נזקים כאלה ואף כבדים יותר היו בכל הארץ - "צדה רבים חצי נחמה".

ב נ נ ו ת - עד סוף דצמבר נקטפו כבר כ-100 טון וממשיכים לפי 7-8 טון לשבוע, הרוב ליצוא. בין קטיף לקטיף הוציאו עובדי הבננות זבל מהלול האמריקאי והערימו אותו לעומה, לקראת פיזור באביב. כמו כן מכינים שטח של 40 דונם לנטיעה.

ג ו - י ר ק - כמעט והסתיים האסיף בגן-סחו - נשאר עוד מעט גזר וסלק לשיווק. מכינים 30 ד' בין הודיות לזריעה מלפפונים ומלונים חחת פלסטיק; כמו כן ניתן עיבוד נוסף לשטח המיועד לתפוחי-אדמה, בין הודיות.

כ ו ת נ ה - בימים אלה נצא לקלטר חלק משטחי הכותנה בקרון, כדי למנוע צורך בריסוס נגד עשבים בתאריך מאוחר יותר.

ל ו ל - עם גמר הסככה החדשה למטילות יכלנו לפנות את לול הבטון; מתקינים בו גז והוא ישמש לאימון ופיטום גם יחד, וכך נגדיל את כושר התפוקה.

ב ו ו ז י ה - מקימים את הסככה הנוספת לפיטום הודיים ע"י "שפניה" לשעבר, כדי שנוכל למלא את מכסת הבשר המוקצבת לנו. תאלו איך יקיים הענף שתי יחידות עבודה במרחק כה גדול אחת מהשניה? ההצוקה לכך היא לא רק שטח היה מבנה שאפשר לנצל, אלא גם הרצון להרחיק מטעמי בריאות את החודיים מהברווזים ואף את העופות לפיטום מלהקות התלה. בונים עגלה מיוחדת שתשרת את הברווזים בהוצאת זבל ועבודות אחרות. אותה עגלה תשמט גם להוצאת פסולת מהחבתניה - מיני חתיכות עץ וכו' שמתקן השאיבה אינו שואב אותם.

(המשך בדף 5)

X - X - X - X - X - X - X - X
| מ ז ל ט ו ב |
X | לחנון ולחבצלה | X
X | להולדה אופיר | X
X | | X
X - X - X - X - X - X - X - X

הקבוץ המאוחד
יזמן העצמ
גבעת-חיים

י"א טבת תשכ"ד מס' 707 27.12.63

מ ת י ק מ ר כ ז ת ה ה י נ

בנופש הנוכח השתתפו בני החטיבה בקורסים שונים לטבע, ידיעה-הארץ וכו'.

השבוע התחלקה כיתה י"ב לחוליות ויצאה לכמה ימים למשקים, לשם מחקר צורות ההתישבות הטונות.

משלחתנו לתזמורת החטיבה מנתה 10 בנים ובנות. הקונצרט אשר בו הופיעו בזה אחר זה שלשת התזמורות קשתנים, נוספים והתזמורת הסימפונית של המתקדמים - עמד על רמה גבוהה. קהל צופים גדול, מורכב מחברי משק עין-השופט והורגים ממשקים רבים, נהנה והתפעל מהבצוע היפה של היצירה.

כיתה ו' בקרה במסגרת תכנית הלימודים בשני כפרים בואדי ערה ובביה"ס המשותף של שני הכפרים.

גמרו את השפוף במעוטון של הדרה וכבר השבוע עברו הילדים הראשונים לבית.

בביירו שהתקיים השבוע עם הנהלת מפעל הבניה בגלל בעיות בניה שונות הועלתה גם בעיה בניה הפעוטון אשר בלאו הכי יאחר מאד. הובטח לנו שמפעל הבניה יעשה כל מאמץ בכדי להתחיל בבניה מיד (בעוד שבועיים) ולהשלים את הפעוטון במהירות האפשרית.

החברה המיצרת את המכשיר "סמרט" בקרה פה והתקלנה מכשיר אחד לדוגמה. מאחר שהמכשיר לא פעל כהלכה הילנו נאלצים להחזיר אותו והובטח לנו לתקן אותו ובקרוב יחזירו את כל המכשירים נקורה כי לאחר כל הצפייה יהנו ילדים והורים מהישגי האלקטרוניקה האחרונים.

רוח מ.
XXXXXX

עם גמר סלילת הכביש

נמסר קודם את העבודות היבשות: זהו כביש-גישה באורך של 370 מטר וברוחב אספלט של 4 מטר. הוא נמשך מהמקום בו כביש-הגישה הישן שלנו נגמר ע"י מחסן המשק, ומסתיים במפגש של מסתיים שם ואינו מגיע קרוב יותר לכרם ליי; מחצית הסכום ניתן במענק ממשלתי הלוואה באמצעות המועצה האיזורית.

י ו מ נ ה מ ז כ י ר ו ת

הוחלט לתת תרומה לקרון לעזרת קונה מבניה אשר נחמכת ע"י הקבוץ המאוחד.

סוכם עקרוניה להשתתף בסמינר הרעיוני החצי-שנתי באפעל המתחיל בפברואר. הועלו הצעות מועמדים לסמינר, וסוכם להמשיך בבירור.

ליורה ק. העלה את המצב הקשה של החבתניה בה חסרים חברים להשלמת צוות העובדים בכדי שיוכל לעמוד בהתחייבויות ייצור שהחבתניה קבלה על עצמה לעונה זו הוטל על מרכז העבודה לברר יעם כמה חברים אפשרות כניסתם לעבודה בחבתניה לחודשי העונה.

אבי ת. הציג את תכנית המשק לשנת תשכ"ד.

התקיימה ישיבה עם הועדה המיוחדת שנבחרה באספה לשם היפוש פתרון לבעיה המזכיר.

בישיבה עם ועדת הבניה הציג נהרי בעיות ביצוע של הבניה אשר אינה מניחה את הועד לא מבחינת הטיב ולא מבחינת מהירות הבצוע. הוא הסביר תכניות בניה נוספות: פעוטון, מעבדה לביה"ס וחדר העיון שם (תרומתו של ד"ר אבישי). סוכם להזמין את הנהלת מפעל הבניה אלינו לברר את העבודה בשפוצים ובשיכון הותיקים החדש.

זכריה ב. הביא לפני המזכירות את התכנית להוצאות-חברים. הבירור בענין טרם החל.

מ י א ס פ ו ת

בעיה קביעת המזכיר: יואל ק. הודיע כי מזכירות הקבוץ המאוחד אינה מוכנה לשחרר את פריש מלימודיו בסמינר הגבוה באפעל. לאחר זיוון נבחרה ועדה מיוחדת שתפקידה הוא להכין הצעות חדשות לפני האספה. בפגישתם על דוד להמשיך בתפקידו.

בן-אהרון מסר על רטמי סידור בארצות-הברית ובמזרח הרחוק.

XXX

במקום בו עמד קולנוע-הקיץ - וחבל שהוא המחנה וחדר-האוכל. מחירו בערך 20,000 נבחצו השני נושא המשק אשר קבל לשם כך

הכרם בערונת תשכ"ג

הכרם בארץ נמצא כיום בירידה. מאז ירידת המחירים התלולה אשר החלה להסתמן בשנת 1960 עם כניסתם לפוריות של הכרמים באיזורי ההתישבות החדשה וכן הכרמים הצעירים של ההתישבות הותיקה, הולכת וקטנה ריווחיות הענף. בשנים אלה נפרדו הכרמים לשלשה גושים עיקריים: אלה אשר גרמו להפסדים אלה שגרמו "איך שהוא" והקבוצה השלישית הקטנה ביותר אשר גרמו ברווח. דוקא בשנים אלה עלה ענף הכרם אצלנו על הפסים הנכונים, ואנו הצלחנו להמנות עם הקבוצה השלישית: בו בזמן שמסקים לא מעטים עוקרים כרמים, אנו ממשיכים בנטיעה, אם כי במימדים מצומצמים.

במצב הריווחיות הנוכחית הדבר הוא פשוט ביותר: כל מי שחושב שינהל את הענף "איך שהוא" נוכח לדעת כי ימים אלה חלפו ללא שוב. על כן לקחנו את הענין "ברצינות": שינינו את מועדי ההשקאה, השתלטנו על עיבי הבר ע"י רכישה כלים חדשים, שיפרנו את הטיפול בפרי, הלכנו בדרכים חדשות בהדרכת המזיקים, עברנו לארגון חדש של הבציר והאריזה - והתוצאות לא יאחרו לבוא. ההוצאות פתחו באופן יחסי, היבול עלה גם בכמות וגם בטיב, וזו לנו השנה השניה שלא שלחנו פרי לתעשייה.

עם זאת עלי לציין כי סיכום השנה הוא פחות טוב מאשר בשנה שעברה. נדמה היה לנו בזמן העונה שהמחירים גבוהים בהרבה לעומת תשכ"ב; אך אחרי בדיקת החשבונות התברר שעלית המחירים היתה בעיקר בראשית העונה, בה היו היבולים ברחבי הארץ נמוכים ב-30-40% בהשוואה לשנה הקודמת. בעונה בה אנו משווקים את הפרי היתה הפחתת היבול קטנה בלבד, ועלית המחירים אצלנו מסתכמת רק ב-2-3% אשר אין ביכלתם לכסות ירידה ביבול ב-10%. דבר זה כמובן מתבטא לאורך כל החזית: יצור טון פרי עלה מ-10.5 י"ע ל-11.3 י"ע, משום שעל כמות פרי קטנה יותר השקענו כמעט את אותם הטפולים. גם ההוצאות לכל טון פרי גדלו, וכן הלאה. יש לנו הישג זעיר במספר י"ע לטון בציר - 5.7 י"ע לעומת 5.9 אשתקד - אשר הוא תוצאה של עליה בטיב הפרי.

חלוקת היבול בין הזנים גם היא היתה לרעתנו: בו בזמן שמוטקס, אלפונס ודנוג נשארו יציבים בערך וירידת היבולים היתה קטנה והתבטאה ב-5-10%, הרי בחמר, שהוא בדרך כלל משיג מחירים גבוהים, ירד היבול מ-2.1 טון לדונם אשתקד ל-1.6 טון השנה.

סיכום הפרוי"ת ש"כ"ג (בק"ג)

א) זנים מסחריים	שוק	ביח	שוניים	שונוה	סה"כ	ל"ד
מוטקס, 18 ד'	35,118	1,570	666	37,500	2,080	
אלפונס, 35 ד'	96,184	6,260	1,311	106,000	3,030	
חמר, 21 ד'	28,697	1,700	994	34,000	1,620	
דנוג, 20 ד'	37,515	1,440	117	41,000	2,050	
סה"כ מסחריים	197,514	10,970	2,568	218,500	2,330	ממוצע
שטלה, 5.5 ד'	3,680	1,380	500	5,560	1,010	
שני, 3 ד'	1,294	130	70	1,500	0.500	
סנטה קטרינה, 3.5 ד'	4,334	300	366	5,000	1,430	
סה"כ כולל תשכ"ג	206,822	12,780	2,568	230,560	2.175	ממוצע
%	90%	5.4%	1.1%	100%	3.5%	כולל
סה"כ יבול תשכ"ב	228,288	22,313	976	255,400	2.4	
טון לדונם תשכ"א					1.9	

ההכנסה מתנובה - 96,382 ל"י; ההכנסה הכוללת - 100,000 ל"י.

כמובן לנו שליטה על ההוצאה האחרונות הגע (כמעט). אך א העבודה חייב ב ז מ ן . דב משקיעים בה יו לי אישית יש ל בכך שכל יום מ ילדים) כל 2-3 הרושם שאחה עו העבודה והם תפ כדי שתשוב וחס לעבור על טיפו ה ק ב ו ע י ם בולט במ ירדנו ל-5.7 י המגיעים ל-4 י שורות הכרם. אחת, ע"י כל ב היינו מסוגלים לפעמים מ-60 ש הבלגן הזה.

כמובן ש הדבר: מבחינה הרבים ממשקים א די אם אזכיר כל למשל); בגבעת- קבועים. (להבה פרי גם יחדו). ולעחיד?

מבחינה מקצועית אבל אם לא יחול המשק, אני אינני רב אלא - ואולי ומורט עצביהם. בו תיגמר העונה

אנו מפני רבים. כדאי לע בכדי להכיר צור

כמובן שקשה לדרוש מענף שיתן כל שנה אותה הכנסה; יש תנודות שאין לנו שליטה עליהן כגון תנאי אקלים. אך יש ויש דברים הניתנים לשיפור. ההוצאה הגדולה ביותר בכרם היא עדין ימי העבודה המושקעים. בשנים האחרונות הגענו לשיפור מה, ועיקרו הוא שאנו באמת מוציאים לפועל כל עבודה (כמעט). אך אין די בכך. אם ברצוננו לקמץ בסעיף זה באופן ניכר הרי אופן העבודה חייב להשתנות מן הקצה עד לקצה. ראשית כל, מוכרחים לבצע כל עבודה בזמן. דבר זה בלבד מבטיח קימוץ גדול. כל עבודה שבה מאחרים - בהכרח משקיעים בה יותר זמן. שנית, יש להוסיף מספר ניכר של עובדים קבועים לי אישית יש לפעמים ההרגשה שאינני עובד כרם אלא מדריך למטעים. אין די בכך שכל יום מופיעים אנשים חדשים, אלא לרוב מחלפים העובדים (שהם לרוב ילדים) כל 2-3 שעות ויש לחזור ולהסביר את העבודה שוב ושוב עד כי יש לך הרושם שאחה עומד להפך לפטפון. ואם הצלחת סוף-סוף להסביר למספר ילדים את העבודה והם תפסוה, הרי אתה יכול להיות בטוח שלמחרת יוציאו אותם למקום אחר כדי שתשוב וחסביר לאחרים. אינני מוכן כאן לפרט כמה פעמים היינו נאלצים לעבור על טיפול פעם נוספת ללא כל צורך - רק משום כך שבמספר העובדים הקבועים הנוכחי אין כל אפשרות להשתלט על העבודה.

בולט במיוחד הוא כמובן הבציר. הזכרתי קודם שהיה לנו הישג מסוים: ירדנו ל-5.7 י'ע לטון בציר ואריזה. אבל מה תגידו אם אומר לכם שיש משקים המגיעים ל-4 י'ע לטון? עברנו לפני שנתיים לשיטה חדשה של אריזה בחוף שורות הכרם. אבל יש שיטה משוכללת הרבה יותר - בציר ואריזה בעת ובעונה אחת, ע"י כל בוצר בעצמו. אותם 20 ימי עבודה הדרושים לנו למסלוח ממוצע היינו מסוגלים לבצע עם 15 בוצרים קבועים. אצלנו מורכבים 20 י'ע אלה לפעמים מ-60 שעות היו ימי בציר שנמצאו בכרם שלש (3) קבועים על כל הבלגן הזה.

כמובן שכתנאים אלה אין מה לחלום על קמוצים גדולים. הנה כמה מרגיז הדבר: מבחינה מקצועית אנו עומדים על רמה גבוהה, וראיה לכך הם הביקורים הרבים ממשקים אחרים. אך מבחינת בצוע העבודה אנו מזדנבים דוקא בסוף החורף. די אם אזכיר כי במשקים לא מעטים מספר הקבועים הוא בדיוק כפול (בעין-החורט, למשל); בגבעת-ברנר עובדים בכרם בלבד, בגודל דומה לשלנו, 8 (שמונה) חברים קבועים. (להבהרה: אנחנו היינו השנה 6 (שה) קבועים בכרם ו-150 ד' עצי פרי גם יחדו).

ולעתיד? אני אינני רואה באופן שום סימן להטבה בשטח העבודה. מבחינה מקצועית אנו נוסיף להתקדם, נספר זעיר פה זעיר שם דבר זה או אחר. אבל אם לא יחול שנוי יסודי בשיטות של סיפוק צרכי העבודה לענף ע"י מוסדות המשק, אני אינני רואה סכוי לקידום של ממש. דבר זה איננו עולה רק בכסף רב אלא - ואולי חשוב יותר - זה מתיש את כוחותיהם של עובדי הענף המעטים ומורט עצביהם. במקום שנשמח בהיטבנו, אנו מצפים בכליון עינים לאותו יום בו תיגמר העונה; וכאן נעוצה הסכנה הגדולה ביותר.

מאיר ג.

אנו מפנים את תשומת לב החברים לכך כי במועדון נמצאים יומנים ממשקים רבים. כדאי לעיין בהם מדי פעם, גם בכדי ללמוד על הנעשה ברחבי הקבוץ, וגם בכדי להכיר צורות נאות של יומן ושל שיתוף הציבור והמוסדות בהעשרת תוכנו.

ימים
בגבעת-חיים
רבה בפתיחת
ומדוע
גדול בחיי
הספונטנית
הגילים שהם
אנחנו
למצבו המזון
אל-נא
הצורה
ישנם משקים
אנו נוחנים
אל-נא
בגבעת-חיים
ועל גבעת-חיים
תהיה-נ
תשקם גבעת-חיים
על ידו מחנך

מועד ש
ייסוד ההסתדרות
אחד מה
חלוח כלכלית
יודעים אותה
ליצור
היתה אחת המטות
בעולם היא הג
ספק רב
ואלה שגדלו
אותה ויש ללכ
חגיגות למי
ההסתדרות
של הארץ, אל
ציבור גדול
מכל קצוות הע
הסתעפות מוסד
חולים ול"הפ
חשוב הי
ואת התנועה
לזה ערב אחר

בחקלאות (המשק)

בר פת
(סידורי הסגיי
בסככה אפשר
מהשדות שלנו
אם כי
שטפונות בשדות
הירק באדמה

ב ח ט י ב ה

במשך השליש הראשון הופיעו השנה 3 חוברות "עלומים". החוברת האחרונה, שהופיעה זה עתה, מכילה, בין היתר, בירור על עצם השאלה אם חברה צריכה בטאון או לא. הננו מביאים כאן כמה ציטטות מדברי המערכת:

"... לעלון אין קיום מכיון שאין הוא ממלא את יעדו - אין הוא כלי בטויו של החברה". ... מה זאת חברה? חברה הרי זו אני, הוא, כולנו ... העלון לא בשל ועדת העלון יוצא, הוא נוצר למען החברה ... והרי תאמרו שמאמר המבקר נכון, אין העלון ממלא את יעדו כיון שכולנו, שאנו, איננו מתבטאים בו. ואם נביט בהשלחה על שיחות החברה, הרי גם היא לא ממלאת את יעדו, גם בה לא באים כל החברים לידי בטוי ... וכי יש חברה שהפרט לא בא לידי בטוי, אם באספות חברה ואם בבטאונה? ... היש מקרה שחברה לומדת, חברה מושתתת על ערכים אידיאולוגיים, על ערכים רוחניים כשלנו - אין בחוכה חברים שיש בכוחם להביע מחשבות וסייגים בכתב? ... היות ובשיחות חברה לא באים לידי בטוי מספר רב של חברים - מדוע איפוא אין נשמעים דבריהם פעל גבי העלון? למה הפחד והביישנות ...?..."

ועל אותו ענין ב"דף למחנך":

"... באותה מידה עצמה שאנו רוצים בחיים מתוך הכרה ולא מתוך שגרה בלבד, נחוץ לנו כלי בטוי. ההתמודדות עם הבעיות, השיקול ונקיטת העמדה - אסור שיסתיימו בהחלפת דברים בעל פה, בין אם זו שיחה של ארעי בחוג מצומצם של חברים ובין אם זאת שיחה מאורגנת של כלל החברה. הסימן והעדו לכך שאמנם נגעו הדברים ללב האנשים, הם המשך הדיון על גבי הנייר, כששחות בידי הכותב לבחון את הדברים מתוך אורך רוח ולערוך את טיעונו בצורה משכנעת ... המלה המדוברת לעתים נפלטת כסאין היא תואמת בדיוק את כוונת המדבר ואין היא נקלטת כראוי, ואילו הכתיבה מחייבת דיוק והעמקה ..."

אל-נא יאמרו חברים ש"אין מה לכתוב". תשובה מעין זאת תעודת ענין היא. אילו הייתה אמת במענה זה, כי אז היינו צריכים לפשפש במעשינו ולשאול מה היה לנו, כי היינו כה חסרי טעם הם. חיינו - יריעה רחבה ועשירה הם, - אם בלימודים, אם בקריאה חפשיה, אם בחוריה אמנותית, אם בעבודה, אם בטיול, אם בחגובה על מאורעות העולם, אם בתגובה על הת-רחשויות בחברתנו..."

בחרנו בקטעים אלה כי מצאנו בהם מסמנות רבה לגבי החברה הבוגרת וכלי הבטוי שלה - והם י יבין.

אולם ה"עלומים" עצמו - אין הוא עושה רושם כלל כאילו קיומו מוטל בסיוע בו חוכן עטיר ורב-גווני - על העזרה לביח-גוברין, על הדרכה במשק, על בקור בהצגת "הפשפש" - כל הכבוד למערכת וגם החברה עצמה אינה נראית מתוכו דעה כלל וכלל.

להלן עוד קטע, אשר הופיע מתחת לכותרת "מ ע נ י נ י ד י מ א" "ביומן המשק האחרון העלתה ועדת הקשר אי אלו הערות לגבי חוסר קשר בין שכבת הנעורים ובין החיילים. ואמנם הגיעה העת להתייחס ביתר רצינות לבעיה זו. חוסר הקשר מתבטא היטב כשחיילינו חוזרים הביתה, לחופשות ליל ששי, ובמשק לעתים אין תכנית או אירוע כלשהוא - בלידת ברירה נאלצת הם לבלות את ליל ששי בישיבה במועדון או ברביצה במיטה, בו בזמן שקיימת שכבת נעורים ואפער הגילי בינה ובין החיילים אינו גדול ביותר - ובכל זאת אין שום יוזמה של שיתוף פעולה.

אינני רואה שום סיבה מוצדקת להעדרות הקשרים. לדעתי זו פשוט מסורת שנכנסה בשנים האחרונות, כאשר הנחוק חל, שעה שכיתה י"ב גמרה את לימודיה ויצאה ליד-חנה. בצורה זו היא היוותה גוף נפרד מהחיילים ולכן בעיה זו חמורה במיוחד בגבעת-חיים - ידוע שבמשקים אחרים הדברים שונים במקצת.

המסקנה היא, כי על שכבת הנעורים ליטול לידיה משימה זו, שתפקידה להנהיג מסורת שמהווה המשך לשנים הבאות. בראש ובראשונה יש לארגן מסיבות משותפות ורצופות, להקדיש כמה ערבי ששי כ"ערב חיילים", או למסיבה בעלת תוכן קל יותר שהאפשר את השתתפות החיילים. יש להזמין את החיילים לויקורים, לארגן ארוחת ארבע במשותף. ידוע לי שבגבת אף קיימת מסורת של טיולים בצוחא על פלטפורמה בשבתות.

בסיכום: לדעתי, אם רבמידה ויהיה שיתוף פעולה, מאליו יתהדקו הקשרים, והתוצאה תהיה שביעות רצון הדדית. בדרך זו נוכל לתת לחיילים הרגשת ביח".

XXXXXXXX

ע ל מ ו ע ד י מ נ ש כ ח י מ

ימים ספורים לפני חנוכה, חג הגבורה של העם, חל כ'א כסלו, יום החיפ בגבעת-חיים, מועד אשר הולך ונשכח מלבות הציבור. השנה אמנם צוין בצנעה רבה בפתיחה ירה העיון בחדר-האוכל, אך לא בצורה הראויה לו.

ומדוע? מדוע אי-אפשר לציין את אותו יום אשר לא זו בלבד שהיה מאורע גדול בחיי המשק, אלא גם מאורע חד-פעמי בחיי הישוב, בהתגייסות ההמונית הספונטנית של כל הסביבה? מדוע אי-אפשר לקרב אותו ללבות הילדים באותם הגילים שהם עלולים ורוצים להתעלות במעשי גבורה של אבות?

אנחנו כלנו יודעים את הסיבה - מצבו המוזנח של הגל-עד. אך מהי הטובה למצבו המוזנח של הגל-עד?

אל-נא תגידו: המועצה האיזורית, הנאי ניקוז גרועים, וכיו"ב.

הצורה בה חברה יודעת לכבד את מתיה היא חלק בלתי נפרד מתרבותה. ואם ישנם משקים המשקיעים הרבה מחשבה ואהבה ואמצעים בפיונוח הנצחה. ואנו? אנו נוהגים לדבר שהוקם לרדה לסמיון.

אל-נא תגידו: המועצה. שבעה אלה ששמוחיהם מחנוסטים על הגל-עד למען גבעת-חיים נתנו את חייהם והאחריות להנצחת שמוחיהם ומעשם היא על גבעת-חיים ועל גבעת-חיים בלבד.

תהיה-נא החלטה במוסדות ובאספה כי עד ליום השנה ה-20 בעוד שנחיים תשקם גבעת-חיים את הגל-עד ותדאג לגישה נאותה אליו. כל מעמד חגיגי על ידו מחנך דור לכבוד לעבר. כל זלזול מחנך לזלזול.

...

מועד שני הקשור בחנוכה ואין לו מקום בלוח האירועים בחברתנו הוא יום ייסוד ההסתדרות:

אחד מהיטביו הגדולים של הקבוץ הוא שהוא מאפשר חווי פועלי המוני ללא חלוח כלכלית. לכן אין אנו חשים את השתייכותנו למחנה הפועלים, אם כי אנו יודעים אותה, מי פחות ומי יותר.

ליצור את האחדות בין החקלאי העובד העצמאי ובין מחנה הפועלים - זו הייתה אחת המטרות של החנוכה הסוציאליסטית המהפכנית. ספק אם באיזה מקום בעולם היא הגיעה לזה באמת.

ספק רב גם אם אנו נוכל להביא לידי זה שאלה החיים במשק זה עשרות שנים ואלה שגדלו בו יחושו את השתייכותם למחנה הפועלים. אבל חשוב שהם ידעו אותה ויש ללמד אותה, לא רק ע"י שעורים בביה"ס אלא ע"י ניצול הזדמנויות חגיגיות למיניהם.

ההסתדרות עצמה עשתה השנה מבצע גדול בכדי להביא את דברה לפיונוח נידחיו של הארץ, אל אלה מקרוב באו. אנו מצווים לעשות אותו הדבר; גם אצלנו יש ציבור גדול של אלה מקרוב באו, לא במובן המקום (לדאבונו) אלא במובן הזמן. מכל קצוות העולם באים ללמוד את ההסתדרות, את ארגונה, את דרכי פעולתה, את הסתעפות מוסדותיה. ואנו - אין אנו יודעים עליה ולא כלום, פרט לקופת-חולים ול"הפועל".

חשוב היה גם להעלות בהזדמנות זו את דמות האישים שעיצבו את ההסתדרות ואת התנועה - לטפר על חייהם, להקריא ממשנתם. אין זה יותר מדי להקדיש לזה ערב אחד בשנה.

בחקלאות (המשך מדף 2)

ב ר מ ת גמרו לצקת את הרצפה בבור התחמיץ. מחליפים את העולים (סידורי הסגירה) בסככות ויוצרים ע"י זה עמדות נוספות - במקום 120 חולבות בסככה אפשר יפיה לחכנים 140 לכל הסככה. - הבאנו לרפת כ-200 טון קש כותנה מהשדות שלנו והוא טוב לריפוד.

אם כי ירדו כבר 200 מ"מ גשם - שליש הכמות השנתית הממוצעת - לא היו שטפונות בשדות. אנו מצפים להתחדשות הגשמים, אחרת נאלץ להשקות את שטחי הירק באדמה הקלה.

אבי ת.